

amicō te monere d; dū tamē verba sīnt iusta a hone
sta. **L**ex eī amicidē fīm tulliū. **H**ec est ut nō roges
m̄res turpes nec faciam⁹ ro gati: nō em̄ p amico fa
cer⁹ vt dicē dōs qd̄ ad p̄ctū ptin;. **N**ā fīm regulā iu
ris nō est excusatō p̄cti si amicī cā peccaueret. **A**micī
em̄ crīmia si feras facis tua- a qd̄ pl⁹ ē bis peccat q̄
p̄ctō obsequiūz accōmodat crīmē sibi parat q̄ no cēte;
adiuuuat. nā sōcī fit culpe q̄ no cēte adiuuat a mārie
in re turpi duplex ē p̄ctū. **A**it eī Señ. **I**n turpi re pec
care bis est derelinqre. **I**n opē xō amicū defendē dēs
ut ver⁹ defensor dicaris. **A**it eī cassiodor⁹. **I**lle p̄rie
defensor est dicēd⁹ q̄ defendit in opē. **P**ro oib⁹ xō pre
dictis tibētī v̄ba fundas v̄tilia videl; p̄ dei fūco et
hūano cōmodo a amicī v̄tilitate. **E**t l; multa exēpla
ad expositōe; h⁹ adūbīj. **C**ur dīc̄ valeāt hec brūnta
tis causa tibi sufficiant.

Quō lo qndū fit sunt quīnq̄ modi seruandi.
Redictis auditis a intellectis sup hoc adūbīo.
Cur expositōe; a intellectū audias h⁹ dictōmis
Quō a certo istō quō formāa modū req̄uit. q̄ cū lo
quā modū dicēbi req̄res. **N**ā sic in reb⁹ mod⁹ ē fūā
d⁹ de q̄ dīc̄ s̄ueit. **O**bz adde modū mod⁹ ē pulcerri
ma virt⁹. **V**ltra eī modū a citra modū nichil ē rectū
qd̄ multū elegāt a p̄clare dīc̄ orati⁹. **E**st mod⁹ i reb⁹
sūt certi demiq̄ fines. q̄s v̄tra citraq̄ neqt̄ s̄istē
rectū a ita i dictis si mod⁹ omittāt nichil laudabile po
terit inuēiri. **A**it eī cassiodor⁹ mod⁹ v̄biq̄ laudād⁹ ē.
Mod⁹ ita q̄ tu⁹ fit q̄ntuplex: videl; in p̄nūciatōe in
velocitatē in tarditatē in q̄ntitatē a in q̄litatē. **V**i
debū est ergo qd̄ fit p̄nūciatō. **P**ronūciatō est ver
bor⁹ digitas reb⁹ a sensib⁹ accōmodata a corporis mo
derato. **H**ec em̄ intantū excellit ut scdm̄ s̄inam mar
titulij. q̄ indocta oratō laudē s̄eq̄tur si optime fera⁹.
Et q̄uis exposita fit si indecēt dīca⁹ atēptū irūfionez
q̄ merea⁹. **I**n p̄nūciatōe itaq̄ primū exerceri d; wō
a spūs moderato corporis a lingue motus vicia q̄ si q̄

sint oris. diligēti clara emēdanda sūt. ne verba sint
inflata: vñ in fauicibꝫ frēdentia. nec vox
immanitate resonātia. nō aspera frēdentibꝫ vñ hy-
antibꝫ labijs plata. Sed p̄fima eōlt vñ lemt a clare
pnūciata. ut suis queq; materie sonis enūciētur. a
vnūq; verbū legittimo accētu decole²: nec īmode
rato clamore vocifere² nec oītatiōis cā fīaga² oratio-
verp; locis rebꝫ cauf a tēpibꝫ dispēsanda ē. Nā ali
qua simplicitate narrāda sūt: aliq; autoiitatem suadē-
da. Atia cū indignatōe deprimēda: alia miseratōe
flectenda. Ita ut vox a orō semp̄ sue cause cōueniat:
seq̄tur ergo ut q; leta sunt leto vultu pnūciabū²
que tristia tristi vultu: q; crudelia minaci vultu dicē-
da sunt. Qd̄ p̄clare docet oratiō dices Tristia mestū
vultū verba decēt. iratū plena minarū tūdetē lasciuia
seuerū seria dicta. Obseruādū est etiā ut sit recta fa-
cies: ne labia detor: q; antur: nec magn⁹ hyat⁹: nec si-
pin⁹. v; sup̄p̄sus vult⁹: nec deicti in terra oculi a in-
clinata ceruix: nec eleuata aut deppressa supercilia q;
michil pōt placere qd̄ nō deceat. Et fm̄ tulliū. Caput
artis est dicere qd̄ deceat: labia tāberewel mordē est
deforme. Cū etiā in vicēdis v̄bis mod⁹ esse debeat: ore
nō magis q; labijs loqndū est. Dicēda q; sunt sub-
missa leuit̄: mutura grauit̄ inflexa moderate. Cuz
magina dicim⁹ grauit̄ p̄ferenda sunt: cū etiā par-
ua dicim⁹ huim̄le cū mediocria tēporāda sūt. Nā ec̄
in paruis caufis michil grande michil subtile dicen-
dū est. Sed leui ac pedestri more loqndū In caufis
vato maioribꝫ vbi de deo vel hominū salute referis-
mus. plus magnificētie a fulgoris est exhibendū.
In compatis vero caufis vbi michil agi² nisi ut audi-
tor delectet moderate dicēdū ē. Sz notādū est q; uis
de magnis rebꝫ q; sc̄p̄ dicat nō tamē semp̄ magnifi-
ce diceret debz. Nā ut auctōrē seneca de formula ho-
nestē vite lauba p̄c̄ vitupa p̄c̄ Silt rephēdēda ē ni
mia laudatō sic īmodētā vitupatō illa cī adulatōe

hec malignitate suspecta est. in presentia autem suis
aliquis laudari non debet. Scriptum est enim. Laudare pre-
sentem nec ledere decet absentem. In velocitate et tarda-
tate sicut modum regras veritatem alius in dicendo est quam
in faciendo. non enim deus esse velox ad loquendu. sed tardus cum
moderamur competet. Ait enim beatus Iacob. in epistola sua
Esto velox ad audiendum. tardus vero ad loquendu. et tardus ad iram.
Et salomon dicit. Vidisti hoem; veloce ad lo-
quendum stultitia speranda est magis quam utilitas correctio.
Et cassiodorus. Hoc est regale per dulcibio virtus tardus
in opera propria et celeriter sentiatur. Sicut in iudicando
tardus esse deus. Scriptum est enim. Optimus iudicem existit
qui cito intelligit et tarde iudicat. In enim deus dicit competit.
Ad permitemendum operatur. qui cito iudicat. Competes enim mora
in talibus non est reprehendenda. unde quodam. Mora ois odio
est. sed facit sapientem. Pariformis in opere regras tar-
ditatem et non velocitatem aut festinacionem. in deliberando
enim utilia mora est tutissima. Scriptum est enim de opere regis
quia diu tractauerit id puta rectissimum. Velox enim opere regis sequitur
penitentia. Et iterum tria sunt contraria opere regis festinatio
ira et cupiditas. In faciendo atque per deliberationem; velocita-
tem exercetur. Ait enim seneca. in epistola. Minus dicitur quam faci-
as et diu deliberato cito facito celeritas enim beneficium regis
tum facit. Hoc pulchre dicit salustius. per usum iacopias futu-
rum et vbi futuus matuerit. factio operatur. Et salomon. Vidisti
hoem veloce in opere suo coram regibus stabuisse. nec erit
intelligibile. Et iesus sydicens dicit. In omnibus opibus tuis ve-
loxi esto et ois infirmitas non occurrit tibi. Non tamen tamen
velocitatem exerceas quam opibus perfectos impediatur. In quanto
infusum modum regras non multa dicendo. nam in mul-
tiloquo non deest peritiam. Et salomon. in ecclesiastice. Multas cur-
ras sequuntur somnia. et in multis somnis inuenientur stulti-
cia. et alibi inde. In omni tamen bono erit abundatia. vbi autem
sunt opera prima ibi frequentia egestas. Seneca dicit. Nichil enim
poterit nisi crescere. Et cum aliis loqui minima secundum multa. mo-
derate tam loqui et tacere deus. Dicit enim Paphilus. Nec

mimū taceas nec verba supflua dicas. Audias ergo plurima respōdeas vero pauca. Nam ut ait socios. In oīb⁹ placere poteris si gesseas optima. a loquit⁹ fuerit pauca. In q̄litate demiq̄ loquēdi modū req̄ras se; dicēdo bene. Scriptū est em̄. Pr̄cipū amicitiae est bñ loq̄ male dicere vero est exordiū mimicitiaꝝ dicēda i gr̄ sūt v̄ba leta-honesta-lucida-simplicia-cōposita-plano ore-vultu q̄eto-facie cōposita-fine imoderato cachinno damore nullo p̄ferēda-de quib⁹ Salo mō dī. Fau⁹ mellis v̄ba cōposita dulcedo aie a saitas ossiū. a hec ad expositōe; a intelligētiā hui⁹ dōcis quomō dicta sufficiant.

SQuando loquēdū dicendū fit a q̄ ordine.
V̄p̄est de m̄q̄ videre de intelligētiā a expositōe
hui⁹ aduerbū q̄n certe istū quādo tēpus req̄rit. Req̄ras ergo diligēter tēp⁹ dicēdi simul a ordine. Ait em̄ Iesus sydrac. Nō sapiēs tacebitvsc⁹ ad tēp⁹ laciu⁹ at a ip̄ndēs nō obseruabit tēp⁹. Seruādo ergo tēp⁹ seq̄uis v̄bu salo-dicētis. Tēp⁹ dicendi tps tace di. Magna em̄ res est v̄w̄is a filēti⁹ tempamentū. vñ sene-di. Seruā itaq̄ filēti⁹ donec loq̄ tibi fuerit necessariū. Et nō solū tuū silentiū seruā. sed a alioꝝ silentiū expecta. Expectare ḡ debes dicēdi tēp⁹ donec tibi p̄beat auditiū. Ait em̄ Iesus sydrac Vbi nō es audit⁹ nō effundas f̄monēa īportune noli extollī ī sapia tua. Importuna em̄ est narratō tua q̄n tibi nō p̄betur audit⁹ a est q̄si musica in luctū. Nam ut idē ait-musicā ī luctū īportuna narratō. Et q̄ narrat verbū nō attēxēti q̄si q̄ excitat domiētē a graui sonno. Et nō solū in dicēdo alijs. sed ec̄ in r̄ndēdo tēp⁹ expectare dēs. Nam scriptū est Ne p̄peres r̄ndere donec finis fuerit interrogātis. Nam ut ait salo. Qui p̄ us r̄ndet ante p̄ audiat stultū se eē demrāt a cōfusione dignū. Sicut q̄ pri⁹ loq̄t⁹ p̄ dicat ad cōtēptū a irrisiōne p̄peāt. vñ Iesus sydrac dīc Añ iudiciū para iustidā. Et anq̄ loq̄ris disce singula Ergo suo loco et